

[Søren P. Larsen.]

1946, men nu maa de jo være inde i en endnu højere Lyksalighedstilstand — det var det, jeg søgte at give Udtryk for.

Dernæst har jeg talt om de Vanskeligheder, det medfører for Kommunerne, i det Øjeblik de faar ekstra Udgifter i Regnskabsaaret. Her taler jeg som en erfaren Mand, for den eneste virkelige Kritik, der blev sat ind mod Aldersrenteforbedringerne i Fjor, var, at Kommunebudgetterne ikke kunde holde til de øgede Udgifter. Med den Stilling, jeg indtager nu, slipper jeg i alt Fald fri for at faa Beprovdelser i „Fyns Social-Demokrat“, fordi jeg skabte Ravage i Kommunernes Regnskaber. Jeg kan glæde den højtærede Minister med, at det formentlig nu bliver ham, der faar Kløene fra Odense — Sagen er nemlig den, at man gør op, hvor meget Udgiftsforøgelsen er, og saa bliver det den tilfældige Minister, der faar Ansvaret. Med det samme vil jeg sige — jeg skal gøre det ganske kort —, at naar jeg hører den højtærede Minister gøre det Argument gældende om, at vi nu har saa gode Beskæftigelsesforhold, at man kan fastholde Aldersgrænsen, ja, saa maa jeg sige, at det var det, jeg gjorde gældende i mit første Indlæg. Den højtærede Minister bruger mine Argumenter. Det bliver de selvfølgelig ikke ringere af, det kalder jeg nærmest at faa dem autoriseret. Samtidig har den højtærede Minister givet Udtryk for, at i Løbet af de to Aar, Venstregeringen sad, konsolideredes Beskæftigelsesmulighederne, saaledes at der ingen Baggrund er for de Krav, man havde dengang. Jeg har altid været sikker paa, at 65 Aars Grænsen een Gang gennemført i Stedet for 60 Aars Grænsen vilde ligge meget fast, og vi skal, som sagt, i dette særlige Tilfælde hjælpe Socialdemokraterne med at stemme de kommunistiske Forslag ned. Naar Socialdemokraterne staa paa samme Linie som vi, skal de ogsaa have den Støtte og Anerkendelse, de fortjener.

Den højtærede Minister fremførte det Argument, at man skulde vente, til de forskellige Udvalg afgav Betænkning. Ja, jeg ved ikke, om Ministeren har læst, hvad jeg har sagt over for socialistiske Henvendelser for to Aar siden, men det er Ord til andet, hvad jeg har gjort gældende, og jeg skal være rimelig over for den højtærede Minister;

selvfølgelig skal der Tid til de Overvejelser og Undersøgelser, som foregaar i forskellige Udvalg, og en Række af de Spørgsmaal, der er rejst, kan man ikke løse lige i en Haandevending, det indrømmer jeg.

Saa var den højtærede Minister inde paa — og jeg hørte ikke det ærede Medlem Hr. Bundvad gøre Indsigelse — den talmæssige Opstilling, jeg var kommet med. Ja, det er kedeligt, for ikke at sige, det er heldigt for den socialdemokratiske Gruppe, at de har haft et saadant Lyntempo paa, at Trykkeriet ikke kunde følge med, saaledes at den Dokumentation af, hvorledes Prisudviklingen og Understøttelsesudviklingen har været i de sidste Aar, kun befinder sig i Udvalgsmedlemmernes Hænder. Det er meget beklageligt, hvis det ikke netop er heldigt for dem, at det er gaaet saaledes. Men nu forstaaer jeg, at Lovforslaget skal gennemføres uden Hensyn til, hvad der staaer i Tallene, og jeg vil sige til den højtærede Minister, at jeg kan kun takke ham for, at han ikke vil benægte, at der er givet Dækning. Det er den største Indrømmelse, jeg nogen Sinde har faaet fra en rigtig Socialdemokrat. Den vil jeg rigtignok notere mig. Det vilde heller ikke være nemt eller heldigt for Ministeren at benægte een eneste Ting i denne talmæssige Kolonneopstilling, som Ministeriet har afleveret. Absolut ikke! Her er jo første Gang aabent sagt, at der er ydet Dækning.

Men saa føjer Ministeren noget til, som ikke klæder ham saa godt; han siger: de faktiske Tal og de faktiske Forhold. Maa jeg spørge: denne Statistik, der udarbejdes prismæssigt og understøttelsesmæssigt, og som gennem Socialministeriet oversendes til Rigsdagen, er det ikke faktiske Tal, er det ikke faktiske Forhold? Der er noget om, at naar man er renonce paa Argumenter, siger man, at man bøjer sig for Tal, og man kan sige, som den højtærede Minister sagde, at Pristalsudviklingen og Pristallene er ikke nok, det er et Argument, men selve Argumentationen, som findes i Dokumenterne, siger med Tydelighed, at der er ydet Dækning ogsaa i vor Tid, og det er derfor, den Argumentation, der har været fremført fra anden Side, ingenting betyder for mig.

Dernæst vil jeg sige, at naar jeg lagde Vægt paa Materialet fra den ministerløse Tid, er det, fordi vi der har Departementets selvstændige Opgivelse uden Spor af Tilsyn